

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

21. ledna 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 10 – Odepření přístupu – Žaloba podaná k Tribunálu Evropské unie proti rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým byl odepřen přístup k dokumentu – Zpřístupnění anotovaného dokumentu třetí osobou po podání žaloby – Nevydání rozhodnutí Tribunálu ve věci samé z důvodu zániku právního zájmu na pokračování v řízení – Nesprávné právní posouzení“

Ve věci C-761/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 3. prosince 2018,

Päivi Leino-Sandberg, s bydlištěm v Helsinkách (Finsko), zastoupená O.W. Brouwerem a B. A. Verheijenem, advocaten, jakož i S. Schubertem, Rechtsanwalt,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná:

Finskou republikou, zastoupenou M. Pere, jako zmocněnkyní,

Švédským královstvím, zastoupeným původně A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg a H. Eklinder, poté C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, jako zmocněnkyněmi,

vedlejšími účastníky v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Evropský parlament, zastoupený C. Burgos, I. Anagnostopoulou a L. Vétillard, jako zmocněnkyněmi,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, M. Ilešič, E. Juhász, C. Lycourgos a I. Jarukaitis (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. července 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Päivi Leino-Sandberg domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 20. září 2018, Leino-Sandberg v. Parlament (T-421/17, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2018:628), ve kterém Tribunál rozhodl, že již není důvodné rozhodnout o její žalobě znějící na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu A(2016) 15112 ze dne 3. dubna 2017 (dále jen „sporné rozhodnutí“), kterým jí byl odepřen přístup k rozhodnutí Parlamentu A(2015) 4931 ze dne 8. července 2015 adresovanému Emiliu De Capitaniovi.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Navrhovatelka, která je profesorkou mezinárodního a evropského práva na University of Eastern Finland (univerzita východního Finska), předložila Parlamentu v rámci dvou výzkumných projektů týkajících se transparentnosti třístranných jednání žádost o přístup k dokumentům tohoto orgánu. V této souvislosti konkrétně požádala o přístup k rozhodnutí Evropského parlamentu A(2015) 4931 ze dne 8. července 2015, kterým byl E. De Capitaniovi odepřen úplný přístup k dokumentům LIBE-2013-0091-02 a LIBE-2013-0091-03 (dále jen „rozhodnutí A(2015) 4931“ nebo „požadovaný dokument“). Tímto rozhodnutím Parlament v podstatě odepřel E. De Capitaniovi přístup ke čtvrtému sloupci dvou tabulek vypracovaných v rámci tehdy probíhajících třístranných jednání.
- 3 Proti uvedenému rozhodnutí podal E. De Capitani žalobu na neplatnost, která byla zapsána v rejstříku soudní kanceláře Tribunálu dne 18. září 2015 pod číslem T-540/15. Mezitím E. De Capitani zpřístupnil tento dokument veřejnosti jeho zveřejněním na internetovém blogu (dále jen „sporný dokument“).
- 4 Sporným rozhodnutím Parlament odepřel navrhovatelce přístup k požadovanému dokumentu z důvodu, že vzhledem k tomu, že proti tomuto dokumentu podal jeho adresát žalobu k Tribunálu a soudní řízení stále probíhá, vedlo by jeho zpřístupnění k porušení ochrany soudního řízení, která je zakotvena v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).
- 5 Rozsudkem ze dne 22. března 2018, De Capitani v. Parlament (T-540/15, EU:T:2018:167), Tribunál rozhodnutí A(2015) 4931 zrušil.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

- 6 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. července 2017 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí. Finská republika a Švédské království podaly návrhy na vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání navrhovatelky.
- 7 Dne 14. listopadu 2017 se Tribunál prostřednictvím organizačního procesního opatření přijatého na základě článku 89 jeho jednacího řádu zejména navrhovatelky dotázal, zda vzhledem k tomu, že je sporný dokument zpřístupněn na internetu, považuje svoji žádost za vyřízenou. Dne 27. března 2018 Parlament samostatným podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu podal na základě čl. 130 odst. 2 tohoto jednacího řádu návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé.

- 8 Dne 20. dubna 2018 navrhovatelka předložila soudní kanceláři Tribunálu své vyjádření k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé a žádala, aby Tribunál tento návrh zamítl.
- 9 V napadeném usnesení Tribunál rozhodl, že již není důvodné rozhodnout o žalobě navrhovatelky, jelikož po zpřístupnění sporného dokumentu na internetu se uvedená žaloba stala bezpředmětnou. Tribunál vyloučil použití judikatury, podle které žalobce může mít i nadále právní zájem na zrušení aktu unijního orgánu, aby tak bylo možné zabránit tomu, že se protiprávnost, kterou je tento akt údajně stížen, zopakuje v budoucnu. Podle Tribunálu bylo odepření přístupu Parlamentem jednorázové a konjunkturální.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 10 Navrhovatelka v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení;
 - vydal konečné rozhodnutí ve věci;
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení a
 - rozhodl, že vedlejší účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.
- 11 Finská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení a
 - vrátil věc zpět Tribunálu k novému posouzení.
- 12 Švédské království navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení a
 - vydal konečné rozhodnutí ve věci.
- 13 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 14 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka dva důvody. V prvním důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýká, že dospěl k závěru, že se žaloba stala bezpředmětnou a již není důvodné o ní rozhodnout. V druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že rozhodl, že v důsledku zveřejnění sporného dokumentu třetí osobou ztratila právní zájem na pokračování v řízení.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 15 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který obsahuje dvě výtky, navrhovatelka v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že v důsledku zveřejnění sporného dokumentu jeho adresátem na internetu se žaloba podaná v prvním stupni stala bezpředmětnou.
- 16 Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil zásadu vyplývající z rozsudku ze dne 4. září 2018, *ClientEarth v. Komise* (C-57/16 P, EU:C:2018:660), podle které zůstává předmět sporu zachován, pokud navzdory zveřejnění požadovaných dokumentů orgán, který původně přístup k těmto dokumentům odepřel, své rozhodnutí nezruší. V projednávané věci přitom Parlament sporné rozhodnutí nezrušil.
- 17 Dále navrhovatelka Tribunálu vytýká, že uplatnil příliš přísné a nesprávné kritérium, když pouze zkoumal, zda mohla „zcela legálním způsobem“ použít sporný dokument poté, co jej E. De Capitani zveřejnil na svém blogu. Zatímco totiž E. De Capitani sám uvedl, že zveřejněná verze požadovaného dokumentu je „verzí, ve které [...] zvýraznil některé pasáže a přidal komentáře“, navrhovatelka zdůrazňuje, že jako výzkumná pracovnice je povinna dodržovat akademické normy kvality, objektivitu a etiky, a tedy používat pouze informace získané z autentických zdrojů. Kromě toho z předmětu nařízení č. 1049/2001 podle jejího názoru nevyplývá, že toto nařízení musí být vykládáno v tom smyslu, že zveřejnění dokumentu třetí osobou může nahradit veřejný přístup poskytnutý dotčeným orgánem na základě tohoto nařízení.
- 18 Finská a švédská vláda podporují argumentaci navrhovatelky a mají za to, že předmět žaloby nezanikl.
- 19 Finská vláda zejména poznamenává, že pokud je jí známo, Soudní dvůr neměl nikdy za to, že zpřístupnění dokumentu třetí osobou je relevantní pro účely posouzení, zda zájem žalobce přetrvává ve věci týkající se uplatnění nařízení č. 1049/2001. Tato vláda mimoto tvrdí, že situace dotčené ve věcech, v nichž bylo vydáno usnesení ze dne 11. prosince 2006, *Weber v. Komise* (T-290/05, nezveřejněné, EU:T:2006:381), jakož i rozsudek ze dne 3. října 2012, *Jurašinović v. Rada* (T-63/10, EU:T:2012:516), a rozsudek ze dne 15. října 2013, *European Dynamics Belgium a další v. EMA* (T-638/11, nezveřejněný, EU:T:2013:530), na které Tribunál odkázal v bodě 27 napadeného usnesení, se liší od situace dotčené v projednávané věci.
- 20 Parlament navrhuje, aby byl první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.
- 21 Parlament zaprvé zdůrazňuje, že skutkové okolnosti projednávané věci se liší od skutkových okolností, které vedly k vydání rozsudku ze dne 4. září 2018, *ClientEarth v. Komise* (C-57/16 P, EU:C:2018:660), a že úvahy Soudního dvora v uvedeném rozsudku nelze v projednávané věci použít. Jediným společným bodem mezi uvedeným rozsudkem a projednávanou věcí je podle jeho názoru skutečnost, že dotčený orgán nezrušil sporné rozhodnutí.
- 22 Parlament zadruhé tvrdí, že argument týkající se norem kvality a nemožnosti akademického pracovníka se spoléhat na vyhledávání na internetu nebyl uplatněn před Tribunálem. Jedná se tedy podle jeho názoru o nový důvod, který rozšiřuje předmět sporu, a který musí být v důsledku toho odmítnut jako nepřípustný.
- 23 Parlament kromě toho poznamenává, že Tribunál nekonstatoval, že zveřejnění sporného dokumentu E. De Capitanim může platně nahradit veřejný přístup, ani tuto možnost nezkoumal, nýbrž pouze posoudil, zda navrhovatelka mohla tento dokument zcela legálním způsobem použít pro účely své akademické práce.

- 24 Pokud jde navíc o tvrzení finské vlády, že navrhovatelka nemůže mít úplnou jistotu ohledně legitimacy zveřejnění a použití sporného dokumentu, Parlament tvrdí, že navrhovatelka nikdy nevyjádřila pochybnosti o tom, že E. De Capitani, který je adresátem požadovaného dokumentu, je skutečně osobou, která sporný dokument zveřejnila. Parlament má za to, že v tomto ohledu neexistují žádné pochybnosti.
- 25 Parlament konečně zdůrazňuje, že na rozdíl od toho, co naznačuje finská vláda, z judikatury citované v napadeném usnesení vyplývá, že Tribunál stanovil obecné kritérium, když rozhodl, že žaloba znějící na zrušení rozhodnutí, kterým byl odepřen přístup k dokumentům, je již bezpředmětnou v případě, kdy byly tyto dokumenty zpřístupněny třetí osobou a žadatel může mít k uvedeným dokumentům přístup a legálně je použít takovým způsobem, jako kdyby je obdržel na základě žádosti podané podle nařízení č. 1049/2001.

Závěry Soudního dvora

- 26 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná finskou a švédskou vládou, v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že se žaloba stala bezpředmětnou. V rámci první výtky navrhovatelka tvrdí, že vzhledem k tomu, že Parlament nezrušil sporné rozhodnutí, žaloba se nestala bezpředmětnou. V rámci druhé výtky navrhovatelka tvrdí, že Tribunál uplatnil příliš přísné a nesprávné kritérium, když pouze zkoumal, zda mohla legálním způsobem použít sporný dokument poté, co byl ve verzi, ve které byly doplněny komentáře a podtrženy některé pasáže, zveřejněn třetí osobou na internetu, ačkoli jako výzkumná pracovnice je povinna používat pouze informace získané z autentických zdrojů.
- 27 Pokud jde o námitku nepřipustnosti uvedenou v bodě 22 tohoto rozsudku, která vychází z toho, že druhá výtka nebyla uplatněna před Tribunálem, je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že umožnit účastníkovi řízení, aby vznesl důvod, který nevznesl v řízení před Tribunálem, poprvé až v řízení před Soudním dvorem, by znamenalo umožnit mu, aby předložil Soudnímu dvoru spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál. V rámci kasačního opravného prostředku je pravomoc Soudního dvora v zásadě omezena na přezkum posouzení, které provedl Tribunál stran důvodů, které před ním byly projednány. Nicméně argument, který nebyl vznesen v prvním stupni, nelze považovat za nový důvod, který je nepřipustný ve fázi kasačního opravného prostředku, pokud představuje pouze rozšíření argumentace již uvedené v rámci žalobního důvodu předloženého v žalobě před Tribunálem (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, body 113 a 114 a citovaná judikatura).
- 28 V projednávaném případě je třeba uvést, že navrhovatelka v bodě 3 svého vyjádření k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé, které předložila Tribunálu, v podstatě tvrdí, že nelze mít za to, že dokument byl předmětem „zveřejnění“ jako takového, byl-li zpřístupněn jednotlivcem na internetu, jelikož takové zpřístupnění není srovnatelné s přístupem k tomuto dokumentu poskytnutým orgánem nebo s jeho zveřejněním tímto orgánem.
- 29 Přestože navrhovatelka v prvním stupni výslovně neuvedla, že jako výzkumná pracovnice je povinna dodržovat akademické normy kvality a objektivity, a tedy používat pouze informace získané z autentických zdrojů, druhá výtka vycházející z toho, že Tribunál uplatnil příliš přísné a nesprávné kritérium, když vycházel ze skutečnosti, že navrhovatelka mohla legálně použít sporný dokument po jeho zveřejnění třetí osobou, je tudíž rozšířením argumentace, kterou uplatnila před Tribunálem.
- 30 Za těchto podmínek je druhá výtka prvního důvodu kasačního opravného prostředku přípustná.
- 31 Pokud jde o opodstatněnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 27 napadeného usnesení připomněl svoji judikaturu, podle které „žaloba znějící na zrušení rozhodnutí, kterým byl odepřen přístup k dokumentům, je již bezpředmětnou, pokud byly

dotčené dokumenty zpřístupněny třetí osobou a žadatel může mít k těmto dokumentům přístup a legálně je použít takovým způsobem, jako kdyby je obdržel na základě žádosti podané podle nařízení č. 1049/2001“. Tribunál navíc v bodě 28 tohoto usnesení konstatoval, že v projednávaném případě se tato judikatura uplatní tím spíše „vzhledem k tomu, že úplné znění [sporného] dokumentu bylo zpřístupněno samotným adresátem tohoto dokumentu, takže není pochyb o tom, že [navrhovatelka] jej mohla zcela legálním způsobem použít pro účely své akademické práce“.

- 32 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí právní zájem žalobce na podání žaloby existovat ve vztahu k předmětu žaloby ve fázi jejího podání, neboť jinak by byla nepřípustná. Tento předmět sporu, stejně jako právní zájem na pokračování v řízení musí existovat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by již nebylo třeba rozhodnout ve věci samé, což předpokládá, že žaloba může ve výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 61; rozsudek ze dne 23. listopadu 2017, Bionorica a Diapharm v. Komise, C-596/15 P a C-597/15 P, EU:C:2017:886, body 84 a 85; rozsudek ze dne 6. září 2018, Bank Mellat v. Rada, C-430/16 P, EU:C:2018:668, bod 50, a rozsudek ze dne 17. října 2019, Alcogroup a Alcodis v. Komise, C-403/18 P, EU:C:2019:870, bod 24).
- 33 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že i když byl sporný dokument zpřístupněn třetí osobou, sporné rozhodnutí nebylo Parlamentem formálně zrušeno, takže předmět sporu zůstal na rozdíl od toho, jak Tribunál rozhodl zejména v bodech 27 a 28 napadeného usnesení, zachován (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 45 a citovaná judikatura).
- 34 Za účelem ověření, zda měl Tribunál rozhodnout o meritu žaloby, je tedy třeba v souladu s judikaturou Soudního dvora připomenout v bodě 32 tohoto rozsudku zkoumat, zda se navrhovatelka mohla navzdory tomuto zpřístupnění stále dovolávat právního zájmu na pokračování v řízení, což vyžaduje určit, zda navrhovatelce bylo tímto zpřístupněním zcela vyhověno z hlediska cílů, které sledovala podáním žádosti o přístup k dotyčnému dokumentu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 47).
- 35 Na úvod je třeba poznamenat, že i když je pravda, že právní zájem na podání žaloby, který musí přetrvávat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nemohlo být vydáno rozhodnutí ve věci samé, představuje procesní podmínku nezávislou na hmotném právu použitelném na meritum sporu, nelze jej však od tohoto práva oddělit, neboť existence právního zájmu na podání žaloby je posuzována s ohledem na věcný návrh, který byl formulován v návrhu na zahájení řízení.
- 36 V tomto ohledu je třeba připomenout, že nařízení č. 1049/2001 je podle bodu 1 svého odůvodnění součástí záměru unijního normotvůrce vyjádřeného v čl. 1 druhém pododstavci SEU, a sice zahájit novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům (rozsudek ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 73 a citovaná judikatura).
- 37 Tento základní cíl Unie se rovněž odráží jednak v čl. 15 odst. 1 SFEU, který mimo jiné stanoví, že orgány, instituce a jiné subjekty Unie jednají co nejotevřeněji, přičemž tato zásada je rovněž stvrzena v čl. 10 odst. 3 SEU a v čl. 298 odst. 1 SFEU, a jednak v zakotvení práva na přístup k dokumentům v článku 42 Listiny základních práv Evropské unie (rozsudek ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 74 a citovaná judikatura).
- 38 Z tohoto hlediska je účelem nařízení č. 1049/2001, jak uvádí bod 4 jeho odůvodnění a jeho článek 1, poskytnout veřejnosti co možná nejširší právo na přístup k dokumentům orgánů (rozsudek ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 33).

- 39 Za tímto účelem článek 2 nařízení č. 1049/2001 v odstavci 1 stanoví, že „[v]šichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení“, a v odstavci 4 dodává, že „[a]niž jsou dotčeny články 4 a 9 [tohoto nařízení], zpřístupní se dokumenty veřejnosti buď na písemnou žádost, nebo přímo v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku“.
- 40 Toto nařízení tak stanoví v zásadě právo každého na přístup k dokumentům orgánu a v zásadě povinnost orgánu poskytnout přístup k jeho dokumentům.
- 41 Článek 4 uvedeného nařízení taxativně vymezuje výjimky z práva na přístup k dokumentům orgánů, na základě kterých mohou tyto orgány odeprít přístup k určitému dokumentu s cílem zamezit tomu, aby jeho zpřístupnění ohrozilo některý ze zájmů chráněných tímto článkem 4 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Jurašinović v. Rada, C-576/12 P, EU:C:2013:777, bod 44 a citovaná judikatura).
- 42 Článek 10 téhož nařízení, který se týká podmínek přístupu k dokumentům na základě žádosti, v odstavci 1 stanoví, že „žadatelé jsou dokumenty zpřístupněny buď tak, že do nich může nahlédnout přímo na místě, nebo obdrží jejich kopii, včetně kopie elektronické, pokud je dostupná, podle toho, čemu dává přednost“.
- 43 Mimoto je třeba poznamenat, že čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že „orgán [může] splnit svou povinnost a zpřístupnit dokument tím, že žadateli sdělí, jak může požadovaný dokument získat“, avšak pouze tehdy, „pokud dotyčný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je žadateli snadno přístupný“.
- 44 Dotyčný orgán tedy tím, že žadatele informuje o způsobu, jakým může získat požadovaný dokument, který již byl tímto orgánem zpřístupněn, plní svou povinnost poskytnout přístup k tomuto dokumentu stejně jako v případě, kdy by jej sám přímo zaslal žadateli. Taková informace totiž představuje základní předpoklad pro potvrzení úplnosti, celistvosti a legálního užívání požadovaného dokumentu.
- 45 Naproti tomu nelze mít za to, že dotyčný orgán splnil svou povinnost poskytnout přístup k dokumentu pouze z toho důvodu, že tento dokument byl zpřístupněn třetí osobou a žadatel se s ním seznámil.
- 46 Na rozdíl od situace, kdy dotyčný orgán sám zpřístupnil dokument, čímž žadateli umožnil se s ním seznámit a použít jej legálním způsobem, přičemž byl ujistěn o úplnosti a celistvosti tohoto dokumentu, totiž nelze mít za to, že dokument zpřístupněný třetí osobou představuje oficiální dokument nebo vyjadřuje oficiální stanovisko orgánu, pokud tento orgán jednoznačně nepotvrdí, že získaný dokument pochází skutečně od něj a vyjadřuje jeho oficiální stanovisko.
- 47 Pokud by bylo uplatněno stanovisko zastávané Parlamentem a přijaté Tribunálem, byl by orgán zproštěn své povinnosti poskytnout přístup k požadovanému dokumentu, i když by nebyla splněna žádná z podmínek, které mu umožňují vyhnout se této povinnosti a jsou stanoveny v nařízení č. 1049/2001.
- 48 V takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, kdy navrhovatelka získala pouze přístup ke spornému dokumentu zpřístupněnému třetí osobou a kdy jí Parlament i nadále odmítá poskytnout přístup k požadovanému dokumentu, nelze mít tedy za to, že navrhovatelka získala přístup k poslednímu uvedenému dokumentu ve smyslu nařízení č. 1049/2001, a tudíž ani že ztratila zájem na zrušení sporného rozhodnutí pouze z důvodu tohoto zpřístupnění. Navrhovatelka si naopak v takové situaci zachovává skutečný zájem na získání přístupu k autentické verzi požadovaného dokumentu ve smyslu čl. 10 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, která zaručuje, že tento orgán je jeho autorem a že je v tomto dokumentu vyjádřeno oficiální stanovisko tohoto orgánu.

- 49 Tribunál se tak v bodech 27 a 28 napadeného usnesení dopustil nesprávného právního posouzení, když zpřístupnění dokumentu třetí osobou postavil na roveň zpřístupnění požadovaného dokumentu dotyčným orgánem ve smyslu nařízení č. 1049/2001 a když z toho v bodě 37 tohoto usnesení dovodil, že již není důvodné rozhodnout o žalobě navrhovatelky, neboť jelikož dokument byl zpřístupněn třetí osobou, navrhovatelka k němu mohla mít přístup a legálně jej použít takovým způsobem, jako kdyby jej obdržela na základě žádosti podané podle tohoto nařízení.
- 50 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba vyhovět prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku a zrušit napadené usnesení, aniž je nutné zkoumat ostatní argumenty tohoto důvodu či druhý důvod kasačního opravného prostředku.

K žalobě před Tribunálem

- 51 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 52 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci Tribunál vyhověl návrhu Parlamentu na nevydání rozhodnutí ve věci samé, aniž meritorně zkoumal žalobu podanou navrhovatelkou, má Soudní dvůr za to, že spor není ve stavu, v němž by o něm soudní řízení dovolovalo rozhodnout. Věc je tedy třeba vrátit Tribunálu.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, bude o nákladech řízení rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 20. září 2018, Leino-Sandberg v. Parlament (T-421/17, nezveřejněné, EU:T:2018:628), se zrušuje.**
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy